

[Industriministeren]

3 af omgørelserne er meddelt uden betingelser af nogen art. I alle disse 3 tilfælde er politiet gået ind for bevillingen.

I tallene ligger en klar tendens i retning af, at de lokale bevillingsmyndigheders afgørelser i stadigt stigende omfang stadfæstes af landsbevillingsnævnet, og at landsbevillingsnævnet i de tilfælde, hvor der gives bevilling imod de lokale myndigheders afgørelse, foretager en begrænsning af bevillingernes omfang i henseende til prøvetid og varesortiment. Den revision, der i sin tid blev gennemført vedrørende ankeproceduren, synes således at have virket efter sin hensigt.

Bortfaldet spørgsmål:

Spm. nr. 665

Formanden:

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. 665, der var stillet af Poulsgaard (FP) til finansministeren, den 23. april 1982 er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Til *finansministeren* (23/4 82) af:

Poulsgaard (FP):

»Er ministeren enig med næstformanden i Centralorganisationen, Charles Hansen, i dennes udtalelser om, at det offentlige lægger en stor del af indkøbene i udlandet, fordi de embedsmænd, der tilrettelægger købene, ikke er upåvirkede af, at der er mest morskab knyttet til indkøb i udlandet?«

• **Begrundelse**

Af pressen fremgår det, at de udenlandske firmaer, som ønsker at sælge en vare, ikke sjældent lokker danskerne med besigtelsesrejser i udlandet med alt betalt. Kritikken af de udenlandske køb afvises ofte med, at danske firmaer ikke er dygtige nok, men den dybere årsag er tit dårlig planlægning.

Ca. 90 pct. af EDB-købene placeres i udlandet, men mindst halvdelen burde leveres indenlandsk. Ifølge Charles Hansen kan vi i de fleste tilfælde konkurrere.

Da der af stat, amter og kommuner bruges milliardbeløb på indkøb, er det naturligvis absolut væsentligt at så mange ordrer som

muligt placeres i Danmark – også selv om embedsmændene hellere vil rejse udenlands.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Straffene for berigelsesforbrydelser m.v.).

(Lovforslag nr. L 183. Fremsat 21/4 82).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Torben Lund (S):

Vi har igennem de sidste 10–15 år oplevet en udvikling i vor kriminalpolitik i retning af en nedkriminalisering på flere områder, herunder specielt en begrænsning i anvendelsen af frihedsstraf. Vi finder, at denne udvikling er rigtig og ønskelig. Vi anser ikke den traditionelle frihedsstraf for en særlig hensigtsmæssig sanktionsform. Det er vel en almindelig erkendelse, at fængselsmiljøet ofte virker befordrende på kriminaliteten fremfor kriminalitetsforebyggende. Men vi erkender også, at der på nuværende tidspunkt ikke er nogen realistisk mulighed for generelt at ændre sanktionsformen. Til gengæld vil vi stærkt støtte bestræbelser på at begrænse anvendelsen af frihedsstraf til det mindst mulige, naturligvis med almindelig hensyntagen til borgernes retsfølelse og til de alment præventive virkninger, som sanktionen trods alt må antages at have.

Med disse mere generelle bemærkninger vil jeg sige, at vi kan støtte den nedkriminalisering af berigelsesforbrydelserne, dette lovforslag er udtryk for, ikke alene i lovforslagets egentlige tekst, men også i de forudsætninger, der ligger i lovforslagets bemærkninger om, at lovforslaget generelt skal nedsætte strafudmålingen ved de almindelige berigelsesforbrydelser med gennemgående en tredjedel i forhold til de straffe, som idømmes i dag. Jeg er overbevist om, at anklagemyndigheden og domstolene vil forstå at administrere den tilkendegivelse, der ligger i bemærkningerne, rigtigt.

I de høringssvar, som er afgivet forud for fremsættelsen af lovforslaget, gøres det gældende, at lovforslaget vil betyde en svækkelse